

Słowo na niedzielę 26 kwietnia 2020 roku- III Niedziela Wielkanocna.

(Dz 2,14.22b-32; Ps 16(17), 1-2a i 5. 7-8.9-10.11; 1P 1,17-21; Łk 24,13-35)

Chrystus jest Mesjaszem, Odkupicielem. Przez wiarę jesteśmy dziećmi Bożymi.

Wiara jest darem. Jak ten dar w sobie rozwijam?

Łukasz opisuje pierwsze wystąpienie Św. Piotra po Zesłaniu Ducha Świętego. Jego przemowa jest przykładem wczesnochrześcijańskiej katechezy kierowanej do Żydów. Zawiera ona to wszystko, co chrześcijanie chcą głosić światu: Jezus z Nazaretu jest obiecany Chrystusem (Mesjaszem), został zabity, Bóg jednak wskrzesił Go i uwielbił. Mowę tego typu nazywamy *kerygmatem* (greckie – *kerysso*- podawać do wiadomości; publicznie ogłaszać). Mowa ta ma wzbudzić w słuchaczach wiarę i pragnienie przyjęcia chrztu. Takiemu głoszeniu Piotra towarzyszy mocne działanie Ducha Świętego. Św. Piotr występuje w imieniu dwunastu. W swojej mowie odwołuje się do proroka Joela, który zapowiadał wylanie Ducha Bożego, sędzię narodów, Dniu Pana i odnowieniu Izraela na Syjonie. W dalszej części przemowy Piotr przytacza też słowa Dawida z Ps 16 dowodząc, że Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa były wpisane w odwieczny plan Boga. Gdy Dawid mówił, że jego ciało nie ulegnie w grobie zniszczeniu, to prorokował o Chrystusie. Jest nim Jezus - ukrzyżowany, wskrzeszony i wywyższony. Termin *wy* użyty przez Piotra w oskarżeniu o ukrzyżowaniu Jezusa, nie odnosi się tylko do Żydów i ówczesnych władz rzymskich, ale do każdego człowieka. Grzech jest bowiem udziałem wszystkich, każda jego forma jest odrzuceniem Boga i przyczynia się do cierpienia Jezusa.

Autorem Psalmu 16 jest Dawid. Przedstawia wiernego, który szuka ucieczki w świątyni, gdzie wzywa Boga, wyznając Mu swoją wiarę. Wyznaje ufność w to, że wszystko dobro jakie posiada, pochodzi od Boga. Wierny zwraca się do Boga ponieważ jest przekonany o władzy Boga nad śmiercią i o bliskim zbawieniu. W świetle Nowego Testamentu psalm ten nabiera głębszego sensu. Chrześcijanin uznając Boga za swe dziedzictwo, wyraża nadzieję na życie wieczne. Jest ono możliwe ponieważ Chrystus pokonał śmierć i zmartwychwstał. Jedynie wiara w Niego zapewnia życie wieczne. Psalm ten pozostaje wspaniałą modlitwą tych, którzy wybrali Pana jako swego Boga. Oni będą doświadczać wiecznej rozkoszy, przebywając blisko Boga.

Św. Piotr pisze, że chrześcijanie powinni zachowywać się jak posłuszne dzieci Boga i naśladować Jego świętość. Mając jednego Ojca, są dla siebie braćmi, stąd obowiązek wzajemnej braterskiej miłości. Nowe narodzenie do życia wiecznego jest możliwe dzięki Odkupieniu dokonanemu przez Jezusa. On nas wykupił z niewoli grzechu nie za pieniądze, ale za cenę swojej krwi i śmierci krzyżowej. Autor porównuje Chrystusa do baranka złożonego w ofierze i podkreśla Jego całkowitą niewinność. Dzięki śmierci Chrystusa mamy śmiały dostęp do Boga, który jest źródłem życia. Życie chrześcijańskie prowadzi do wieczności, które otrzymaliśmy dzięki słowu Bożemu, a które trwa na wieki.

Tylko św. Łukasz zamieścił w Ewangelii zdarzenie, które miało miejsce w drodze z Jerozolimy do Emaus. Jezus po swoim Zmartwychwstaniu jest obecny w inny sposób niż dotychczas i rodzi to trudności w rozpoznawaniu Go nawet dla tych, którzy byli z Nim na co dzień. Uczniowie spotykają Jezusa, będąc w drodze. Droga symbolizuje przede wszystkim trud wzrastania w wierze. Człowiek otrzymuje od Boga dar wiary, ale sam musi go rozwijać. Istotnym elementem mającym wpływ na rozwój wiary jest znajomość słowa Bożego, szczególnie słów Jezusa i właściwe rozumienie Bożego Objawienia. Na przykładzie uczniów można się przekonać, że właściwe rozumienie słów Bożych nie jest czymś prostym. Często potrzebujemy pomocy kogoś innego, tak jak uczniowie potrzebowali samego Jezusa. Wspólne przebywanie z Jezusem napełniło ich serca radością i dlatego chcą, by wszedł z nimi do domu i spożył posiłek. Jezus wchodząc staje się gospodarzem, który zaczyna ich karmić. Łamanie chleba jest symbolem Eucharystii, wspólnoty, jedności z Jezusem. W tym sakramencie można zawsze doświadczyć Jego obecności i powierzyć Mu całe swoje życie. Innym elementem, który prowadzi do odkrycia obecności Jezusa, jest wzajemne dzielenie się osobistym doświadczeniem wiary z innymi ludźmi.